

**ปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมวางแผน
ทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19**

Haoming Wang

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี หลักสูตรการจัดการการเงินยุคดิจิทัล
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

2020

Effect of Demographic Factor and Financial Planning Knowledge on Financial Planning Behavior of Chinese People in Gansu and Sichuan Provinces, during the Outbreak of COVID-19.

Haoming Wang

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration
College of Innovative Business and Accountancy
Digital Financial Management Course
Dhurakij Pundit University**

2020

ใบรับรองสารนิพนธ์

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์ บัณฑิตช่วยส่วนบุคคลและความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงิน
ของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

เสนอโดย Wang Haoming

สาขาวิชา การจัดการการเงินยุคดิจิทัล

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะวิทย์ ทิพรส

ได้พิจารณาเห็นชอบ โดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะวิทย์ ทิพรส)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิวะนันท์ ศิวพิทักษ์)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

วันที่ 12 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2563

หัวข้อสารนิพนธ์	ปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19
ชื่อผู้เขียน	Haoming Wang
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยะวิทย์ ทิพรส
สาขาวิชา	การจัดการการเงินยุคดิจิทัล
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีน (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีน ประชากรที่ใช้ศึกษาคือประชาชนชาวจีนที่มีอายุ 16 ปี ขึ้นไปและอาศัยอยู่ในมณฑลกานซูและเสฉวน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 วัดด้วยค่าสถิติ Independent sample t-test และ ANOVA (F-test) พร้อมทั้งวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ด้วยวิธี LSD ขณะที่วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 วัดด้วยค่าสถิติ Pearson's Correlation Coefficient

จากผลการศึกษา พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ช่วงอายุ 16-25 ปี สถานภาพโสด ทำงานในธุรกิจบริการ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 2,000 หยวน และมีอายุงานน้อยกว่า 3 ปี มีความรู้ด้านวางแผนทางการเงินในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ส่วนพฤติกรรมด้านวางแผนทางการเงินในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผลการศึกษาด้วยค่าสถิติเชิงอนุมาน พบว่า ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) ขณะที่ ช่วงอายุและระยะเวลาในการทำงานมีผลทำให้ชาวจีนมีพฤติกรรมวางแผนทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) เพิ่มขึ้น ถ้ามีผู้มีอิทธิพล (Influencer) คอยผลักดันหรือสนับสนุนด้านวางแผนทางการเงิน ส่วนผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

คำสำคัญ: ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้วางแผนทางการเงิน พฤติกรรมวางแผนทางการเงิน

Thesis Topic	Personal Factors and Financial Planning Knowledge towards Financial Planning Behaviors of Chinese People in Gansu and Sichuan Provinces, during the Occurrence of COVID-19
Researcher	Haoming Wang
Advisor	Assistant Professor Dr. Piyawit Thipparot
Field of Study	Digital Financial Management
Year	2019

ABSTRACT

This research aimed to (1) study the influence of personal factors and financial planning knowledge on financial planning behavior of Chinese citizens (2) to study the relationship between financial planning knowledge and financial planning behavior of the Chinese. The study population was citizens aged 16 years and over and residing in Gansu and Sichuan provinces. Cluster sampling was used. Objective 1 was measured by Independent sample t-test and ANOVA (F-test) and analyzed the difference of the mean by each pair using LSD. Objective 2 was measured by Pearson's Correlation Coefficient.

From the study, it was found that most of the samples were male, aged 16-25, single status, working in service business, graduated with a bachelor's degree, have a monthly income of less than RMB 2,000 and have a service life of less than 3 years. It's has a low overall knowledge of financial planning and the overall financial planning behavior was at a moderate level. The results of the study with inferential statistics showed that the education level had a significant influence on the financial planning behavior of the Chinese people, while the age and working length significantly influenced the Chinese financial planning behavior. More important if influencers are driving or supporting financial planning. The results of the study of the relationship between financial planning knowledge and financial planning behavior found that there was a significant relationship.

Keyword: Personal Factors, Financial Planning Knowledge, Financial Planning Behaviors

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตามข้อมูลที่เปิดเผยโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2020 ประชากรทั้งหมดของจีนแผ่นดินใหญ่ (รวมถึง 31 มณฑล เขตปกครองตนเอง เทศบาลนครและทหารประจำการของกองทัพปลดปล่อยประชาชนจีน ไม่รวมเขตการปกครองพิเศษฮ่องกงและมาเก๊า ไต้หวันและจำนวนชาวจีนโพ้นทะเล) คือ 1.45 พันล้านคน ข้อมูลแสดงให้เห็นว่ามีคนเกิด 14.65 ล้านคนในปี 2019 โดยมีอัตราการเกิด 10.48 % มีคนเสียชีวิต 9.98 ล้านคน โดยมีอัตราการตาย 7.14 % อัตราการเติบโตของประชากรตามธรรมชาติคือ 3.34 % จากมุมมองของโครงสร้างเพศ ณ สิ้นปี 2019 ประชากรชาย 715.27 ล้านคนและประชากรหญิง 684.78 ล้านคน อัตราส่วนเพศของประชากรทั้งหมดเท่ากับ 104.45: 100 (โดยผู้หญิงเป็น 100) ในแง่ขององค์ประกอบอายุ ประชากรวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 16 ถึง 59 ปีมีจำนวน 896.4 ล้านคน คิดเป็น 64% ของประชากรทั้งหมด (Qiu Lifang, Chinese mainland population exceeded 1.4 billion, Xinhua Net, 2020)

ตารางที่ 1.1 : ข้อมูลประชากรของมณฑลกานซูและเสฉวนในปี 2019

	จำนวนผู้อยู่อาศัยถาวร (หน่วย: หมื่นคน)	อัตราการเกิด (%)	อัตราการตาย (%)	อัตราการเติบโตของประชากรตามธรรมชาติ (%)
มณฑลกานซู	2647.43	10.60	6.75	3.85
มณฑลเสฉวน	8375	10.70	7.09	3.61

ที่มา: <https://baike.baidu.com>

ตารางที่ 1.2 : ตารางองค์ประกอบอายุของประชากรในมณฑลกานซูและเสฉวนในปี 2010 หน่วย: คน

	จำนวนผู้อยู่อาศัยถาวร	อายุ 0-14 ปี (%)	อายุ 15-64 ปี (%)	อายุ 65 ปีขึ้นไป (%)
มณฑลกานซู	25575254	18.16	73.61	8.23
มณฑลเสฉวน	80418200	16.97	72.08	10.95

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติของจีน <http://www.stats.gov.cn/> การสำรวจสำมะโนประชากรแห่งชาติครั้งที่ 6

แม้ว่าการวางแผนครอบครัวที่ดำเนินการโดยรัฐบาลจีนได้ชะลอการเติบโตของประชากรทั้งหมดของจีนลงอย่างมาก แต่ก็ทำให้เกิดปัญหาสังคม เช่น การสูงวัยของประชากรและการละเมิดสิทธิมนุษยชน หากอัตราการเจริญพันธุ์ทั้งหมดต่ำกว่า 2.1 (โดยพิจารณาจากการเกิดที่ไม่ได้รายงาน) ประชากรดูเหมือนจะลดลงอย่างต่อเนื่องในระยะยาว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากฐานประชากรจำนวนมาก ทำให้จำนวนประชากรทั้งหมดยังคงเพิ่มขึ้นและคาดว่าแนวโน้มนี้จะสิ้นสุดในราวปี 2025

ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2022 ประชากรของจีนจะยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่องโดยเพิ่มขึ้นสุทธิเฉลี่ยต่อปีประมาณ 4 ล้านคน จำนวนประชากรทั้งหมดของจีนจะถึงจุดสูงสุดในราวปี 2015 จำนวนประชากรระหว่าง 1.41 พันล้านถึง 1.43 พันล้านและจะลดลงเรื่อย ๆ ประชากรวัยทำงานเริ่มลดลงในปี 2012 และประชากรสูงอายุจะถึงจุดสูงสุดในปี 2050 (Ai Jingwei, China's demographic transition, China Business News, 2016)

ผลกระทบจาก COVID-19 พฤติกรรมผู้บริโภคในจีนเปลี่ยนไปอย่างเฉียบพลัน ตามรายงานของ Tencent Licaitong, Tencent Finance และ China Fund Report ได้จัดทำ "การสำรวจพฤติกรรมการลงทุนของประชาชน" ของนักลงทุนกองทุนในประเทศ 10,000 ราย นักลงทุนกองทุนในประเทศให้ความสนใจกับข้อมูลการลงทุนทางการเงินมากกว่าปกติในช่วงการระบาด COVID-19 ในบรรดาผู้ให้สัมภาษณ์ มี 68% ใช้เวลาและพลังงานในการให้ความสำคัญกับข้อมูลทางการเงินและการลงทุนมากขึ้น และมี 27% ไม่ได้รับข้อมูลการลงทุนและการเงินเปลี่ยนแปลงมากนักเมื่อเทียบกับเวลาปกติ ในประเภทของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ผลการสำรวจแสดงให้เห็นว่า หุ้นและกองทุนลูกผสมเป็นประเภทผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมจากนักลงทุนกองทุนในประเทศมากที่สุดในช่วงการระบาด COVID-19 มี 60% ของผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวว่าพวกเขาให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ในช่วงการระบาด COVID-19

นอกจากนี้กองทุนดัชนียังอยู่ในอันดับที่สองในประเภทผลิตภัณฑ์ที่มีผู้ชมมากที่สุด แต่มีสัดส่วนเพียง 15% ผลิตภัณฑ์ที่แข็งแกร่ง เช่น ผลิตภัณฑ์ประกันและเงินฝากที่มีโครงสร้างธนาคาร เป็นอันดับที่สาม คิดเป็น 9.88% ที่น่าสนใจคือ 59% ของนักลงทุนกองทุนเพิ่มจำนวนการลงทุนและการดำเนินการจัดการทางการเงินในช่วงการระบาด COVID-19 และมี 32.26% ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากการดำเนินงานปกติมากนัก จำนวนผู้ถือจำนวนการลงทุนและการบริหารการเงินในช่วงการระบาด COVID-19 คือ 8.84%

นอกจากนี้ ในแง่ของประเภทกองทุนที่มีรสนิยมสูงสุดในปี 2020 เทคโนโลยี การแพทย์และสุขภาพและผลิตภัณฑ์กองทุนที่มีธีม 5G ได้รับความนิยมมากที่สุดจากนักลงทุนกองทุนในประเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็น 30.67% การแพทย์และสุขภาพคิดเป็น 27.53% และ 5G คิดเป็น 25.13%

ในความเป็นจริง ไม่เพียงแต่ในช่วงการระบาด COVID-19 เท่านั้น แต่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ความต้องการด้านการลงทุนของผู้บริโภคทางการเงินในประเทศจีนมีความหลากหลายมากขึ้นเรื่อย ๆ การศึกษาของนักลงทุนยังกลายเป็นส่วนสำคัญของบริการทางการเงินที่ครอบคลุมของสถาบันการเงิน (Qian Qingni, During the COVID-19, has your financial investment behavior changed?, Economic Daily, 2020)

ปัจจุบันนี้ คนหนุ่มสาวชาวจีนมีสัดส่วนถึง 24% ของประชากรทั้งหมดแล้ว และพวกเขาจะครองรูปแบบการบริโภคในจีนและแม้แต่ทั่วโลกในอีก 5 ถึง 10 ปีข้างหน้า "รายงานสถานะหนี้ของคนหนุ่มสาวชาวจีน" ที่เปิดเผยโดย

หน่วยงานวิเคราะห์ข้อมูล Nielsen แสดงว่า คนหนุ่มสาว 86.6% ใช้ผลิตภัณฑ์สินเชื่อ อัตราส่วนหนี้สินเฉลี่ยของคนหนุ่มสาวอยู่ที่ 41.75% และคนหนุ่มสาวเพียง 13.4% มีหนี้เป็นศูนย์

เมื่อเร็ว ๆ นี้ Tencent Licitong ได้เปิดตัว "รายงานการจัดการทางการเงินและการบริโภคหลังยุคโพสต์ 90" ว่า 98.4% ของหลังยุคโพสต์ 90 เชื่อว่าชีวิตเป็นเรื่องเครียด และที่อยู่อาศัยและรถยนต์เป็นสาเหตุหลักของความเครียด รายได้จากการลงทุนและการจัดการทางการเงินกลายเป็นแหล่งรายได้ที่พบบ่อยที่สุดสำหรับคนรุ่นหลังยุคโพสต์ 90 พวกเขา มักมีนิสัยทางการเงิน และผู้ที่เกิดในยุคโพสต์ 90 ที่มักจะบริหารเงินมีความสุขมากขึ้น (Li Yimeng, Either "Spend-More-Than-Earn" or "Moonlight Clan", where did the young people spend their money? , Xinhua Net, 2020)

เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2019 ธนาคารประชาชนจีนเปิดเผย "รายงานฉบับย่อเกี่ยวกับการสำรวจความรู้ทางการเงินของผู้บริโภคประจำปี 2019" รายงานวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางการเงินของผู้บริโภคชาวจีนอย่างครอบคลุม และเชิงคุณภาพจากหลาย ๆ มุม เช่นทัศนคติของผู้บริโภคพฤติกรรมความรู้และทักษะ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าคะแนนความรู้ทางการเงินของผู้บริโภคในประเทศโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 64.77

ในแง่ของทัศนคติต่อการศึกษาทางการเงิน มีผู้บริโภค 51.58% คิดว่า "สำคัญมาก" และมีผู้บริโภค 36.69% คิดว่า "สำคัญกว่า" เมื่อสัมภาษณ์ทัศนคติต่อการบริโภคและการออม มีผู้บริโภค 79.03% มีมุมมอง "ไม่เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วยอย่างสิ้นเชิง" ต่อ "หากคุณมีเงินวันนี้จะใช้จ่ายวันนี้ ฐานะของพรุ่งนี้จะพุดถึงพรุ่งนี้" ในขณะที่เดียวกันมีผู้ให้สัมภาษณ์ 17.80% มีมุมมองว่า "เห็นด้วยอย่างสมบูรณ์" หรือ "เห็นด้วยเป็นอย่างมาก" (Yang Bin, In 2019, 17.8% of consumers nationwide are willing to be "Moonlight Clan", Chengdu Economic Daily, 2019)

ในสังคมจีนในปัจจุบัน คนทำงานส่วนใหญ่ไม่มีแผนสำหรับรายได้ หลายคนทั้งหมดเป็นหารายได้เท่าไรหรือใช้เงินเท่านั้น คนกลุ่มนี้ในจีนเราเรียกพวกเขาว่า “เขว่กวางจู่ (Moonlight Clan)” อันนี้เป็นภาษาจีน หมายถึงคนที่ใช้เงินเดือนหมดทุกเดือน คนเหล่านี้ไม่รู้จักประหยัดเงินเท่าใดนัก พวกเขาไม่มีการวางแผนทางการเงินที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวนในช่วงการระบาด COVID-19

1.2 คำถามการวิจัย

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซู่ และมณฑลเสฉวนในช่วงการระบาด COVID-19 หรือไม่
- 2) ความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวนในช่วงการระบาด COVID-19 หรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

- 1) (H1) ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน
- 2) (H2) ความรู้การวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่สัมพันธ์กัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้การวางแผนทางการเงินและพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของคนจีน ประชากรของงานวิจัยนี้คือกลุ่มคนวัยทำงาน คือมีอายุตั้งแต่ 16 - 59 ปี งานวิจัยนี้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม ในช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคม 2020

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้ทราบถึงความรู้การวางแผนทางการเงินของชาวจีน
- 2) ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีน
- 3) ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีน

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1) คนวัยทำงาน หมายถึง กลุ่มคนอายุตั้งแต่ 16 - 59 ปี (ในประเทศไทย) เป็นวัยที่ต้องหารายได้ เพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัว
- 2) ความรู้ทางการเงิน (Financial literacy) หมายถึง การครอบครองชุดทักษะและความรู้ที่ทำให้บุคคลสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทรัพยากรทางการเงินทั้งหมด
- 3) การวางแผนการเงิน (Financial Planning) หมายถึง กระบวนการในการพิจารณาเพื่อจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่กิจการมีอยู่เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นการจัดระเบียบทางการเงินด้วยการหารายได้และใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน เพื่อเป็นการควบคุมการใช้จ่ายให้เหมาะสมสอดคล้องกับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ และสามารถทำการจัดสรรเพื่อการออมได้อย่างเหมาะสม
- 4) ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
- 2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ทางการเงิน
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน

องค์กรที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อดูแลเรื่องของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยเฉพาะ ในสหรัฐอเมริกาชื่อ The Certified Financial Planner Board of Standards (CFP Board) ได้ให้ คำนิยามว่า การวางแผนทางการเงิน เป็นการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิตของบุคคล โดยผ่านการบริหารและวางแผนทางการเงินซึ่งถูกออกแบบมาของแต่ละบุคคล ซึ่ง เกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ตรวจสอบฐานะการเงิน ในปัจจุบัน กำหนดกลยุทธ์และแผนทางการเงิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในอนาคต

ณัฐพล นิรมานพัชรินทร์ (2549) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การค้นหาทางเลือก เพื่อสนับสนุนกระบวนการในการตัดสินใจล่วงหน้าเกี่ยวกับปริมาณและเวลาของเงินทุน แหล่งของเงินทุน และการจัดสรรเงินทุน ด้วยการกำหนดกิจกรรม วิธีการ เวลา และ ผู้รับผิดชอบประกอบการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ทางการเงิน

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด (ม.ป.ป.) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ไว้ คือ การสร้าง ใช้งาน ปรับปรุง และแก้ไข แผนงานเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยเฉพาะ โดยแนวคิดของแผนเน้นถึงเป้าหมายนับตั้งแต่จุดแรกเริ่มของการวางแผนการลงทุน มากกว่าการใช้เครื่องมือทางการเงินแบบใดแบบหนึ่ง หรือมากกว่านั้น เพื่อแก้ไขปัญหาการเงินบางปัญหาเท่านั้น

สิรินุช อินละคร (2548: 1) กล่าวว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นกระบวนการในการจัดการกับเงินของบุคคลเพื่อให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ

บรรยง วิทยวีรศักดิ์ (2550) ได้กล่าวว่า การวางแผนการเงินหมายถึงกระบวนการวางแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคลอาจจะเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Personal finance

การวางแผนทางการเงิน คือ เอกสารที่ประสานและจัดการการลงทุนการจัดหาเงินและผลลัพธ์ทางการเงิน ในช่วงระยะเวลาของแผนในรูปแบบของสกุลเงิน วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนทางการเงินคือการกำหนด เป้าหมายเชิงปริมาณเฉพาะสำหรับการจัดการทางการเงิน (<https://baike.baidu.com/>)

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

สิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538, หน้า 41) กล่าวว่า การแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ สถานภาพ อายุ ครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลเป็นลักษณะที่สำคัญ และสถิติที่วัดได้ของประชากรและช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคม วัฒนธรรม ช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน จะมีลักษณะทาง จิตวิทยาต่างกัน โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1. เพศ ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือ เพศ หญิงมีแนวโน้ม มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความ ต้องการที่จะส่งและรับ ข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดี ให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสาร นั้นด้วย นอกจากนี้เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันอย่าง มากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติทั้งนี้เพราะ วัฒนธรรมและสังคม กำหนดบทบาทและ กิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

2. อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยมักจะมี ความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากมักจะมีความคิดที่ อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่มียาอายุน้อย เนื่องมาจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่ แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกันคนที่มียาอายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าความ บันเทิง

3. การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูง จะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดีเพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและเข้าใจ สารได้ดีแต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่อ อะไรง่ายๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ในขณะที่คนมีการศึกษาต่ำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และ ภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อ สิ่งพิมพ์วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์แต่หากมีเวลาจำกัดก็ มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ มากกว่าประเภทอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้และสถานภาพทางสังคมของบุคคล มีอิทธิพล อย่างสำคัญต่อปฏิกริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารเพราะแต่ละคนมีวัฒนธรรมประสบการณ์ ทัศนคติค่านิยมและ เป้าหมายที่ต่างกัน ปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้รับสารแต่ละคนเช่นปัจจัย ทางจิตวิทยาและสังคมที่จะมีอิทธิพล ต่อการรับข่าวสาร

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ทางการเงิน

ความรู้ทางการเงิน (Financial knowledge) หมายถึง ชุดทักษะและความรู้ที่ช่วยให้ปัจเจกสามารถจัดการทรัพยากรทางการเงินของตนเองทั้งหมดได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีข้อมูลครบถ้วนตั้งแต่เรื่องการทำรายได้ การออม การลงทุน การจัดทำงบประมาณรายรับรายจ่าย การจัดการหนี้และการวางแผนทางการเงิน (สถนีอาชวานันทกุล, 2556) หรือความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์และทางการเงิน ประกอบด้วย ความรู้ด้านดอกเบี้ย ความรู้ด้านเงินเพื่อ และความรู้ด้านความเสี่ยง ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเงิน (อรุณินุสิทธิ์, 2557, น. 42)

ความรู้ที่มีเกี่ยวกับการเงิน คือ การศึกษาถึงการใช้จ่ายทรัพยากรต่าง ๆ ที่อยู่อย่างจำกัดให้ได้ ประโยชน์สูงสุดมีส่วนช่วยในการกำหนดนโยบายทางการเงิน กฎหมายภาษีอากร กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และข้อกำหนดต่าง ๆ จากรัฐบาลในการทำธุรกิจกระบวนการคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ และรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์และตัดสินใจ และสถิติช่วยในการศึกษาการดำเนินงานทางการเงินของธุรกิจในอดีต และแนวโน้มของธุรกิจในอนาคตเรามีความรู้ทางการเงินมากเพียงพอโดยใช้ข้อมูลหรือสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน อย่างน้อยก็เป็นภูมิคุ้มกันให้กับตัวเราเองและคนในครอบครัวให้สามารถจัดการทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เป็นภาระแก่ตนเอง น่าจะเป็นประโยชน์ที่เห็นได้ชัดเจนในแต่ละครอบครัว แต่อย่างไรก็ดี หากในอนาคตทุก ๆ ครอบครัว มีความรู้ความเข้าใจในความรู้ทางการเงินอย่างเพียงพอ ก็จะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคมโดยรวมแก่ประเทศชาติ (ปิยพร พันธุ์ผล, 2559)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการการเงินส่วนบุคคลของผู้อยู่อาศัยทั่วไป คือ การดำเนินการทางวิทยาศาสตร์และสมเหตุสมผลสำหรับเงินทุนและสินทรัพย์หนี้ของผู้อยู่อาศัยทั่วไป บุคคลหรือครอบครัวในช่วงรายได้ที่ขึ้นอยู่กับลักษณะของขั้นตอนต่าง ๆ ของวงจรชีวิต สถานะความเสี่ยง ความอยากเสี่ยง การยอมรับความเสี่ยงและความต้องการทางการเงิน โดยจากการวิเคราะห์และการจัดเรียงรายได้ ทรัพย์สิน หนี้สินและข้อมูลอื่น ๆ และรวมกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับการใช้จ่ายสิน เช่น การออม การประกันหลักทรัพย์ การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การลงทุน ฯลฯ มันจะดำเนินการจัดการรอบด้านทางวิทยาศาสตร์ มีวางแผนและเป็นระบบ สำคัญของมันเป็นเน้นความคิด สถิติและวิถีชีวิต เพื่อให้ตระหนักถึงการเตรียมการบริโภคและการใช้จ่ายสินส่วนตัวของผู้อยู่อาศัยอย่างสมเหตุสมผลเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มของทรัพย์สินให้อยู่ในช่วงความเสี่ยงส่วนบุคคลที่ยอมรับได้ (Li Yiping, 2010)

ความรู้ทางการเงิน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจพฤติกรรมทางการเงินของครอบครัว มันมีผลกระทบที่สำคัญในการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเชิงระบบ จัดสรรทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างเสถียรภาพให้กับตลาดการเงิน (Ma Qianyun, 2019)

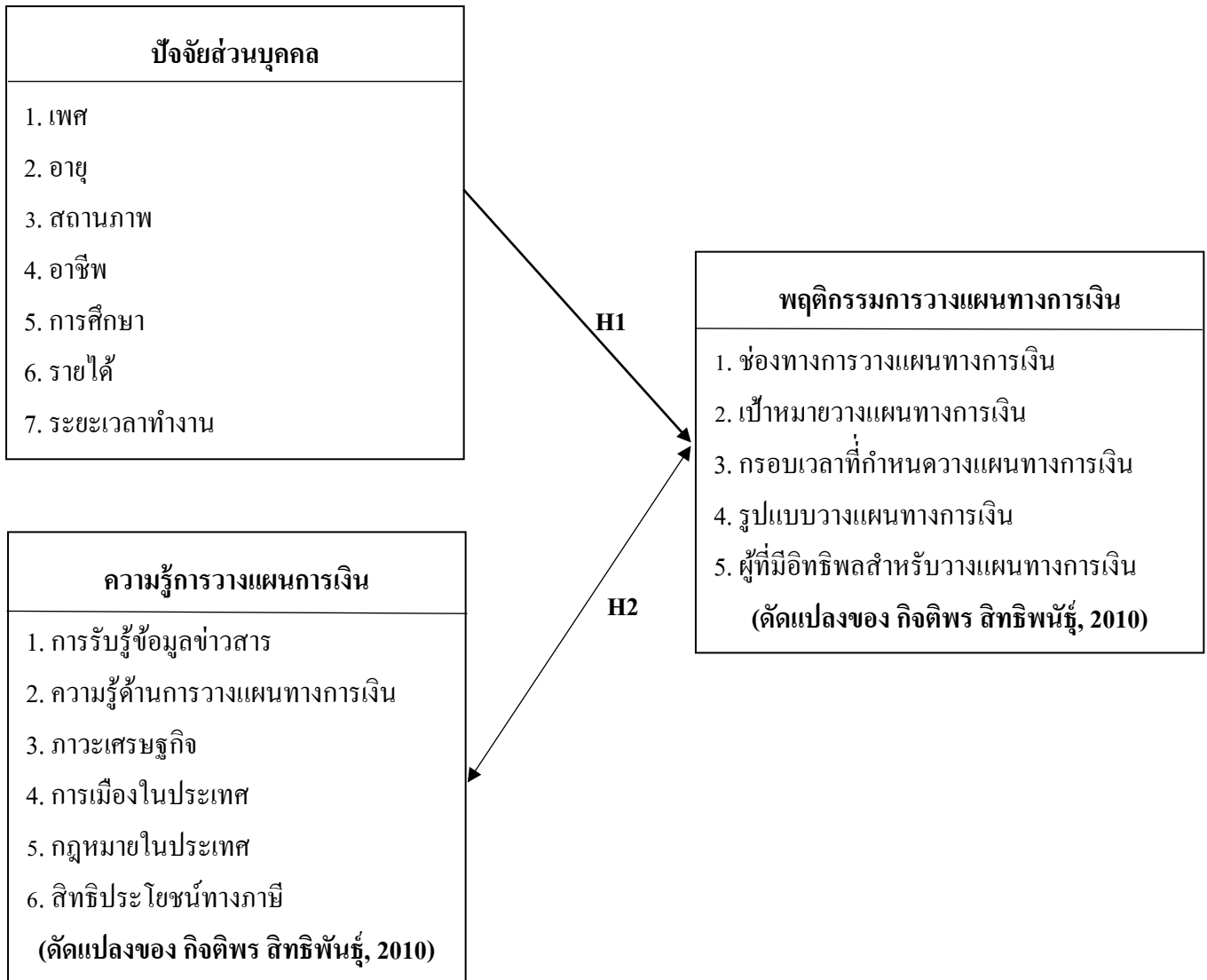
ความรู้ทางการเงิน เป็นความรู้และทักษะที่ผู้คนต้องใช้ในการจัดการทรัพยากรทางการเงินของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุความมั่นคงทางการเงินส่วนบุคคล (JumpStart Coalition, 2007)

ความรู้ทางการเงิน เป็นความรู้และทักษะที่ผู้คนใช้ในการจัดการทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีทางการเงินตลอดชีวิต (PACFL, 2008)

ความรู้ทางการเงิน หมายถึง ความรู้ทางการเงินที่ผู้บริโภคต้องการเพื่อความอยู่รอดในสังคมสมัยใหม่
(Remund, 2010)

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสามารถ กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาว เรื่อง ปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19 การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนชาวจีนซึ่งอยู่ในวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 16-59 ปี และอาศัยในเขตมณฑลกานซู และมณฑลเสฉวน

3.1.2 การกำหนดขนาดตัวอย่าง

การวิจัยนี้ได้กำหนดขนาดตัวอย่าง ตามวิธีของ Cochran (1953)

$$n = \frac{p(1-p)(z)^2}{e^2}$$

เมื่อ

- n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- p = ค่าความน่าจะเป็นที่ต้องการสุ่มจากประชากรทั้งหมด (กำหนดค่า 50% = 0.50)
- z = ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 95% (ค่า $z = 1.96$)
- e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่เกิดขึ้นได้ 5% = 0.05

ในการศึกษานี้ ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่า $z = 1.96$ (นราศิริ ไหววานิช และชูศักดิ์ อุดมศรี, 2545, หน้า 102)

$$n = \frac{0.50(1-0.50)(1.96)^2}{1.96^2}$$

$$n = 384.16 \text{ หรือเท่ากับ } 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 385 คน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน เพื่อลดความผิดพลาดในการเก็บข้อมูล และโดยอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง โดยอาศัยการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวางแผนทางการเงินและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมามีทั้งหมด 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรโดยทั่วไป ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนและระยะเวลาในการทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้การวางแผนทางการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการวัดความคิดเห็นทางด้านความรู้การวางแผนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ จากน้อยไปมาก (Likert Scale) ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าความรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าความรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าความรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าความรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าความรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองน้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น (Class Interval) ใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

การแปรผลนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการวัดค่าความคิดเห็นด้านความรู้การวางแผนทางการเงิน โดยคำนวณได้ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าความรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าความรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าความรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าความรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณรู้การวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงาน เป็นการวัดความคิดเห็นทางด้านพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ จากน้อยไปมาก (Likert Scale) ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองน้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น (Class Interval) ใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

การแปรผลนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการวัดค่าความคิดเห็นด้านพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยคำนวณได้ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าคุณพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินตรงกับตนเองน้อยที่สุด

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีแหล่งข้อมูลจากข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การแจกแบบสอบถามกับตัวอย่างในมณฑลกานซูและเสฉวน โดยจะให้ตัวอย่างทำแบบสอบถามโดยตรง หรือใช้วิธีการสร้างแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Wenjuanxing (เป็นแพลตฟอร์มการสำรวจแบบสอบถามออนไลน์ระดับมืออาชีพ) จากนั้นจึงแจกแบบสอบถามในระบบออนไลน์ผ่านทาง Social Media เช่น WeChat และ QQ

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เป็นเกณฑ์ในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย เพื่อนำไปวิเคราะห์หลักการทางสถิติที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้และระยะเวลาในการทำงาน โดยการใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลความรู้การวางแผนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

การศึกษานี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัย สามารถวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงอนุมานดังนี้

- 1) การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19
วัตถุประสงค์ข้อนี้ วัตถุประสงค์ด้วยค่าสถิติ Independent sample t-test และ ANOVA โดยทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
- 2) การศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19
วัตถุประสงค์ข้อนี้ วัตถุประสงค์ด้วยค่าสถิติความสัมพันธ์ Pearson's Correlation Coefficient (r) โดยทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลลัพธ์จากการวิเคราะห์โดยเครื่องมือทางสถิติตามที่กำหนดในหัวข้อ 3.4 ในการประมวลผลและวิธีวิเคราะห์ข้อมูลของบทที่ 3 โดยงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19” และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 417 ตัวอย่างโดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม โดยแบ่งรายละเอียดของคำถามเป็น 3 ส่วน คือส่วน 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความรู้การวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในมณฑลกานซูและเสฉวน 3) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในมณฑลกานซูและเสฉวน ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

4.2 ผลการวิเคราะห์ความรู้การวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

4.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

4.4 ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

4.1.1 ข้อมูลเพศของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพศของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 : ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลเพศของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	287	68.8
หญิง	130	31.2
รวม	417	100.0

จากตารางที่ 4.1 เห็นว่า ชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68.8 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 31.2

4.1.2 ข้อมูลอายุของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอายุของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 : ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลอายุของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
16-25	364	87.3
26-35	44	10.6
36-45	2	0.5
45-59	7	1.7
รวม	417	100.0

จากตารางที่ 4.2 เห็นว่า ชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 16-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 87.3 ช่วงอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.6 และช่วงอายุ 45-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.7 ในหมู่พวกเขา คนที่มีอายุ 36-45 ปี คิดเป็นน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.5

4.1.3 ข้อมูลสถานภาพของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 : ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลสถานภาพของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด	384	92.1
อยู่ร่วมกัน	2	0.5
แต่งงาน	26	6.2
หย่าร้าง	5	1.2
เป็นหม้าย	0	0
รวม	417	100.0

จากตารางที่ 4.3 เห็นว่า ชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 92.1 สถานภาพแต่งงาน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และสถานภาพหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 1.2 ในหมู่พวกเขา สถานภาพอยู่ร่วมกันคิดเป็นน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.5 นอกจากนี้ จำนวนตัวอย่างที่สถานภาพเป็นหม้ายเป็นศูนย์ ดังนั้น ผู้วิจัยจะไม่อภิปราย

4.1.4 ข้อมูลอาชีพของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอาชีพของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 : ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลอาชีพของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
ข้าราชการ	8	1.9
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ	13	3.1
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	32	7.7
พนักงานบริษัทเอกชน	11	2.6
อื่น ๆ	353	84.7
รวม	417	100.0

จากตารางที่ 4.4 เห็นว่า ชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนส่วนใหญ่เป็นอาชีพอื่น ๆ รวมถึง อุบุคลากรในตสาหกรรมบริการ คนงาน และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 84.7 พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 7.7 พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 3.1 และข้าราชการคิดเป็นน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.9

4.1.5 ข้อมูลระดับการศึกษาของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการศึกษาของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 : ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลระดับการศึกษาของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	0.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	5	1.2
วิทยาลัย	13	3.1
ปริญญาตรี	387	92.8
ปริญญาโท	8	1.9
สูงกว่าปริญญาโท	1	0.2
รวม	417	100.0

จากตารางที่ 4.5 เห็นว่า ชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนส่วนใหญ่เป็นระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 92.8 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 0.7 และ 1.2 ระดับการศึกษาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 3.1 ระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 1.9 ในหมู่พวกเขา ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโทมีเพียงคนเดียวเท่านั้น คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.2 ดังนั้น ผู้วิจัยจะไม่อภิปราย

4.1.6 ข้อมูลรายได้ต่อเดือนของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายได้ต่อเดือนของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 : ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลรายได้ต่อเดือนของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2000 หยวน	343	82.3
2000-5000 หยวน	39	9.4
5000-10000 หยวน	28	6.7
มากกว่า 10000 หยวน	7	1.7
รวม	417	100.0

จากตารางที่ 4.6 เห็นว่า ชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนส่วนใหญ่เป็นรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2000 หยวน คิดเป็นร้อยละ 82.3 รายได้ต่อเดือน 2000-5000 หยวน คิดเป็นร้อยละ 9.4 รายได้ต่อเดือน 5000-10000 หยวน คิดเป็นร้อยละ 6.7 และรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10000 หยวนคิดเป็นน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.7

4.1.7 ข้อมูลระยะเวลาในการทำงานของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระยะเวลาในการทำงานของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ปรากฏผลดังตารางที่

4.7

ตารางที่ 4.7 : ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลระยะเวลาในการทำงานของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการทำงาน		
ต่ำกว่า 3 ปี	367	88.0
3-6 ปี	27	6.5
6-9 ปี	7	1.7
มากกว่า 9 ปี	16	3.8
รวม	417	100.0

จากตารางที่ 4.7 เห็นว่า ชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนส่วนใหญ่เป็นระยะเวลาในการทำงานต่ำกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.0 ระยะเวลาในการทำงาน 3-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.5 ระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.8 และระยะเวลาในการทำงาน 6-9 ปีคิดเป็นน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.7

4.2 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปรากฏผลดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 : ค่า Alpha จากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	0.934
ความรู้การวางแผนการเงิน	0.932
ภาวะทางเศรษฐกิจ	0.939
การเมืองในประเทศ	0.931
กฎหมายในประเทศ	0.931
สิทธิประโยชน์ทางภาษี	0.930
ช่องทาง	0.930
เป้าหมาย	0.929
กรอบเวลา	0.929
รูปแบบ	0.929
ผู้ที่มีอิทธิพล	0.933

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.79-0.94 ซึ่งอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ดังนั้น แบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือ

4.3 ผลการวิเคราะห์ความรู้การวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้การวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้การวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ความรู้การวางแผนทางการเงิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความรู้
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	2.41	0.79	น้อย
2. ความรู้ด้านการวางแผนทางการเงิน	2.49	0.79	น้อย
3. ภาวะทางเศรษฐกิจ	2.21	0.77	น้อย
4. การเมืองในประเทศ	2.37	0.80	น้อย
5. กฎหมายในประเทศ	2.26	0.78	น้อย
6. สิทธิประโยชน์ทางภาษี	2.40	0.83	น้อย
รวม	2.36	0.79	น้อย

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อความรู้การวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ความรู้ด้านการวางแผนทางการเงิน เป็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.49 อยู่ในระดับน้อย รองลงมา คือ สิทธิประโยชน์ทางภาษี เท่ากับ 2.40 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เท่ากับ 2.41 การเมืองในประเทศ เท่ากับ 2.37 กฎหมายในประเทศ เท่ากับ 2.26 และภาวะทางเศรษฐกิจ เท่ากับ 2.21 ตามลำดับ

4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 : ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความรู้
1. ช่องทางการวางแผนทางการเงิน	2.70	0.92	ปานกลาง
2. เป้าหมายวางแผนทางการเงิน	2.53	0.84	น้อย
3. กรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน	2.66	0.90	ปานกลาง
4. รูปแบบวางแผนทางการเงิน	2.68	0.88	ปานกลาง
5. ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน	2.54	0.87	น้อย
รวม	2.62	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 ช่องทางการวางแผนทางการเงินเป็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.70 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ รูปแบบวางแผนทางการเงิน เท่ากับ 2.68 กรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน เท่ากับ 2.66 ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน เท่ากับ 2.54 อยู่ในระดับน้อยและเป้าหมายวางแผนทางการเงิน เท่ากับ 2.53 อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้แบ่งผลการผลการทดสอบสมมติฐานออกเป็น 2 ประการ ดังนี้

- 1) (H1) ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน
- 2) (H2) ความรู้การวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่สัมพันธ์กัน

4.5.1 สมมติฐานข้อที่ 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะใช้สถิติ Independent sample t-test เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ตารางที่ 4.11 : อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	ชาย		หญิง		t	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
1. ช่องทางการวางแผนทางการเงิน	2.64	0.90	2.83	0.96	-1.97	0.05	ไม่แตกต่าง
2. เป้าหมายวางแผนทางการเงิน	2.53	0.83	2.55	0.86	-0.31	0.75	ไม่แตกต่าง
3. กรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน	2.63	0.90	2.73	0.90	-1.09	0.28	ไม่แตกต่าง
4. รูปแบบวางแผนทางการเงิน	2.66	0.89	2.75	0.87	-0.98	0.33	ไม่แตกต่าง
5. ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน	2.50	0.84	2.62	0.93	-1.32	0.19	ไม่แตกต่าง
รวม	2.60	0.87	2.70	0.90	-1.13	0.32	ไม่แตกต่าง

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. มากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า ความแปรปรวนของเพศชายกับเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพศชายกับเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง ด้านเป้าหมาย ด้านกรอบเวลา ด้านรูปแบบ และด้านผู้ที่มีอิทธิพล

4.5.2 สมมติฐานข้อที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ตารางที่ 4.12 : อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	อายุ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ช่องทางการวางแผนทางการเงิน	16-25 ปี	2.67	0.92	0.85	0.47	ไม่แตกต่าง
	26-35 ปี	2.89	0.92			
	36-45 ปี	3.00	1.41			
	45-59 ปี	2.86	0.90			
2. เป้าหมายวางแผนทางการเงิน	16-25 ปี	2.52	0.83	1.06	0.37	ไม่แตกต่าง
	26-35 ปี	2.61	0.84			
	36-45 ปี	3.50	2.12			
	45-59 ปี	2.57	0.79			
3. กรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน	16-25 ปี	2.62	0.88	2.10	0.10	ไม่แตกต่าง
	26-35 ปี	2.89	0.99			
	36-45 ปี	3.50	2.12			
	45-59 ปี	3.00	0.82			

(ต่อ)

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	อายุ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
4. รูปแบบวางแผนทางการเงิน	16-25 ปี	2.65	0.88	1.85	0.14	ไม่แตกต่าง
	26-35 ปี	2.89	0.84			
	36-45 ปี	3.50	2.12			
	45-59 ปี	3.00	0.82			
5. ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน	16-25 ปี	2.49	0.86	3.75	0.01	แตกต่าง
	26-35 ปี	2.75	0.87			
	36-45 ปี	3.50	2.12			
	45-59 ปี	3.29	0.49			
รวม	16-25 ปี	2.59	0.87	1.92	0.22	ไม่แตกต่าง
	26-35 ปี	2.81	0.89			
	36-45 ปี	3.40	1.98			
	45-59 ปี	2.94	0.76			

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา และรูปแบบ มากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา และรูปแบบ ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า อายุไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง ด้านเป้าหมาย ด้านระยะเวลา และด้านรูปแบบ

แต่ว่า ค่า Sig. ด้านผู้ที่มีอิทธิพลน้อยกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพราะฉะนั้น ค่า Sig. ด้านผู้ที่มีอิทธิพลมีนัยสำคัญ แสดงว่า อายุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านผู้ที่มีอิทธิพล ปรากฏดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์รายคู่ ด้านผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน			
		16-25 ปี	26-35 ปี	36-45 ปี	45-59 ปี
		(2.49)	(2.75)	(3.50)	(3.29)
16-25 ปี	2.49	-	-	-	-
26-35 ปี	2.75	-	-	-	-
36-45 ปี	3.50	-	-	-	-
45-59 ปี	3.29	0.80*	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในรายคู่ด้วยค่า LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ อายุ 45-59 ปี กับ อายุ 16-25 ปี โดยชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนที่มีอายุ 36-45 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินด้านผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงินมากที่สุด

4.5.3 สมมติฐานข้อที่ 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ตารางที่ 4.14 : อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน จำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	สถานภาพ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ช่องทางการวางแผนทางการเงิน	โสด	2.70	0.93	0.25	0.86	ไม่แตกต่าง
	อยู่ร่วมกัน	3.00	0.00			
	แต่งงาน	2.69	0.84			
	หย่าร้าง	3.00	1.00			
2. เป้าหมายวางแผนทางการเงิน	โสด	2.53	0.84	0.23	0.88	ไม่แตกต่าง
	อยู่ร่วมกัน	3.00	0.00			
	แต่งงาน	2.50	0.86			
	หย่าร้าง	2.60	0.89			
3. กรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน	โสด	2.65	0.89	0.49	0.69	ไม่แตกต่าง
	อยู่ร่วมกัน	3.00	0.00			
	แต่งงาน	2.77	1.11			
	หย่าร้าง	3.00	1.00			

(ต่อ)

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	สถานภาพ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
4. รูปแบบวางแผนทางการเงิน	โสด	2.67	0.89	0.34	0.80	ไม่แตกต่าง
	อยู่ร่วมกัน	3.00	0.00			
	แต่งงาน	2.73	0.78			
	หย่าร้าง	3.00	1.00			
5. ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน	โสด	2.52	0.87	2.18	0.09	ไม่แตกต่าง
	อยู่ร่วมกัน	3.00	0.00			
	แต่งงาน	2.69	0.93			
	หย่าร้าง	3.40	0.55			
รวม	โสด	2.61	0.88	0.70	0.66	ไม่แตกต่าง
	อยู่ร่วมกัน	3.00	0.00			
	แต่งงาน	2.68	0.90			
	หย่าร้าง	3.00	0.89			

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่
ที่มีอิทธิพลมากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่
อิทธิพลไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า สถานภาพไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง
ด้านเป้าหมาย ด้านระยะเวลา ด้านรูปแบบและด้านผู้ที่มีอิทธิพล นอกจากนี้ จำนวนตัวอย่างที่สถานภาพเป็นหม้าย
เป็นศูนย์ ดังนั้น ผู้วิจัยจะไม่อภิปราย

4.5.4 สมมติฐานข้อที่ 1.4 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ตารางที่ 4.15 : อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	อาชีพ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ช่องทางการวางแผนทางการเงิน	ข้าราชการ	2.25	0.71	0.53	0.72	ไม่แตกต่าง
	ค้าขาย					
	ธุรกิจส่วนตัว	2.77	0.73			
	อาชีพอิสระ					
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.75	0.88			
	พนักงานบริษัทเอกชน	2.73	0.91			
	อื่น ๆ	2.70	0.93			
2. เป้าหมายวางแผนทางการเงิน	ข้าราชการ	2.00	0.76	0.92	0.45	ไม่แตกต่าง
	ค้าขาย					
	ธุรกิจส่วนตัว	2.46	0.66			
	อาชีพอิสระ					
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.59	0.80			
	พนักงานบริษัทเอกชน	2.45	0.82			
	อื่น ๆ	2.55	0.85			

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	อาชีพ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
3. กรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน	ข้าราชการ	2.13	0.99	1.27	0.28	ไม่แตกต่าง
	ค้าขาย					
	ธุรกิจส่วนตัว	2.77	0.73			
	อาชีพอิสระ					
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.88	1.01			
	พนักงานบริษัทเอกชน	2.55	0.82			
4. รูปแบบวางแผนทางการเงิน	อื่น ๆ	2.65	0.89	1.22	0.30	ไม่แตกต่าง
	ข้าราชการ	2.13	0.64			
	ค้าขาย					
	ธุรกิจส่วนตัว	2.77	0.73			
	อาชีพอิสระ					
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.88	0.79			
5. ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน	พนักงานบริษัทเอกชน	2.64	0.67	0.48	0.75	ไม่แตกต่าง
	อื่น ๆ	2.68	0.90			
	ข้าราชการ	2.63	1.30			
	ค้าขาย					
	ธุรกิจส่วนตัว	2.62	0.77			
	อาชีพอิสระ					
	พนักงานบริษัทเอกชน	2.72	0.77			
	พนักงานบริษัทเอกชน	2.64	0.92			
	อื่น ๆ	2.52	0.88			

(ต่อ)

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	อาชีพ	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
	ข้าราชการ	2.23	0.88			
	ค้าขาย					
	ธุรกิจส่วนตัว	2.68	0.72			
	อาชีพอิสระ					
รวม	พนักงาน	2.76	0.85	0.88	0.5	ไม่แตกต่าง
	รัฐวิสาหกิจ					
	พนักงาน	2.60	0.83			
	บริษัทเอกชน					
	อื่น ๆ	2.62	0.89			

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มีอิทธิพลมากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มีอิทธิพลไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า อาชีพไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง ด้านเป้าหมาย ด้านระยะเวลา ด้านรูปแบบและด้านผู้ที่มีอิทธิพล

4.5.5 สมมติฐานข้อที่ 1.5 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ตารางที่ 4.16 : อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ช่องทางการวางแผนทางการเงิน	มัธยมศึกษาตอนต้น	3.67	0.58	3.04	0.01	แตกต่าง
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.60	0.89			
	วิทยาลัย	3.23	0.93			
	ปริญญาตรี	2.67	0.90			
	ปริญญาโท	2.88	1.13			
2. เป้าหมายวางแผนทางการเงิน	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.00	1.00	4.04	0.00	แตกต่าง
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.60	0.89			
	วิทยาลัย	2.77	0.73			
	ปริญญาตรี	2.51	0.82			
	ปริญญาโท	2.38	0.92			

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
3. ระยะเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.00	1.00	3.57	0.00	แตกต่าง
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.60	0.89			
	วิทยาลัย	2.92	0.86			
	ปริญญาตรี	2.63	0.88			
	ปริญญาโท	3.13	1.25			
4. รูปแบบวางแผนทางการเงิน	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.00	1.00	3.05	0.01	แตกต่าง
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.60	0.89			
	วิทยาลัย	2.92	1.04			
	ปริญญาตรี	2.66	0.87			
	ปริญญาโท	2.75	0.71			
5. ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.00	1.00	4.87	0.00	แตกต่าง
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.60	0.89			
	วิทยาลัย	3.00	0.91			
	ปริญญาตรี	2.52	0.86			
	ปริญญาโท	2.00	0.54			

(ต่อ)

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
รวม	มัธยมศึกษาตอนต้น	3.93	0.92	3.71	0.00	แตกต่าง
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.60	0.89			
	วิทยาลัย	2.97	0.89			
	ปริญญาตรี	2.60	0.87			
	ปริญญาโท	2.63	0.91			

*ตั้งอย่างระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโทมีเพียงคนเดียวเท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจะไม่อภิปราย

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและ ผู้ที่มีอิทธิพลน้อยกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพราะฉะนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบ และผู้ที่มีอิทธิพลมีนัยสำคัญ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้าน ช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มีอิทธิพล ปรากฏดังตารางที่ 4.17 ถึง ตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.17 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์รายคู่ ด้านช่องทางการวางแผนทางการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับ การศึกษา	\bar{X}	ช่องทางการวางแผนทางการเงิน				
		มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	วิทยาลัย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
		(3.67)	(2.60)	(3.23)	(2.67)	(2.88)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3.67	-	-	-	-	-
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	2.60	-	-	-	-	-
วิทยาลัย	3.23	-	-	-	0.56*	-
ปริญญาตรี	2.67	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	2.88	-	-	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในรายคู่ด้วยค่า LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ วิทยาลัย กับ ปริญญาตรี โดยชาวเงินในมณฑลกานชูและเสฉวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านช่องทางการวางแผนทางการเงินมากที่สุด

ตารางที่ 4.18 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์รายคู่ ด้านเป้าหมายวางแผนทางการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	เป้าหมายวางแผนทางการเงิน				
		มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	วิทยาลัย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
		(4.00)	(2.60)	(2.77)	(2.51)	(2.38)
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.00	-	1.40*	1.23*	1.49*	1.63*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.60	-	-	-	-	-
วิทยาลัย	2.77	-	-	-	-	-
ปริญญาตรี	2.51	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	2.38	-	-	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในรายคู่ด้วยค่า LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 4 คู่ คือ 1) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ มัธยมศึกษาตอนปลาย 2) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ วิทยาลัย 3) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ ปริญญาตรี 4) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ ปริญญาโท โดยชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านเป้าหมายวางแผนทางการเงินมากที่สุด

ตารางที่ 4.19 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์รายคู่ ด้านกรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	กรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน				
		มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	วิทยาลัย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
		(4.00)	(2.60)	(2.92)	(2.63)	(3.13)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	4.00	-	1.40*	-	1.38*	-
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	2.60	-	-	-	-	-
วิทยาลัย	2.92	-	-	-	-	-
ปริญญาตรี	2.63	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	3.13	-	-	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในรายคู่ด้วยค่า LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 2 คู่ คือ 1) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ มัธยมศึกษาตอนปลาย 2) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ ปริญญาตรี โดยชาวเงินในมณฑลกันชู่ และเสฉวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรม การวางแผนทางการเงินด้านกรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงินมากที่สุด

ตารางที่ 4.20 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์รายคู่ ด้านรูปแบบวางแผนทางการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	รูปแบบวางแผนทางการเงิน				
		มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	วิทยาลัย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
		(4.00)	(2.60)	(2.92)	(2.66)	(2.75)
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.00	-	1.40*	-	1.34*	1.25*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.60	-	-	-	-	-
วิทยาลัย	2.92	-	-	-	-	-
ปริญญาตรี	2.66	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	2.75	-	-	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในรายคู่ด้วยค่า LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 3 คู่ คือ
 1) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ มัธยมศึกษาตอนปลาย 2) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ ปริญญาตรี 3) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ ปริญญาโท โดยชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินด้านรูปแบบวางแผนทางการเงินมากที่สุด

ตารางที่ 4.21 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์รายกลุ่ม ด้านผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน				
		มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	วิทยาลัย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
		(4.00)	(2.60)	(3.00)	(2.52)	(2.00)
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.00	-	1.40*	-	1.38*	2.00*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.60	-	-	-	-	-
วิทยาลัย	3.00	-	-	-	-	1.00*
ปริญญาตรี	2.52	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	2.00	-	-	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในรายกลุ่มด้วยค่า LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 4 คู่ คือ 1) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ มัธยมศึกษาตอนปลาย 2) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ ปริญญาตรี 3) มัธยมศึกษาตอนต้น กับ ปริญญาโท 4) วิทยาลัย กับ ปริญญาโท โดยชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงินมากที่สุด

4.5.6 สมมติฐานข้อที่ 1.6 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ตารางที่ 4.22 : อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	รายได้	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ช่องทางการวางแผนทางการเงิน	ต่ำกว่า 2000 หยวน	2.70	0.92	0.95	0.42	ไม่แตกต่าง
	2000-5000 หยวน	2.87	0.89			
	5000-10000 หยวน	2.50	0.84			
	มากกว่า 10000 หยวน	2.57	1.27			
2. เป้าหมายวางแผนทางการเงิน	ต่ำกว่า 2000 หยวน	2.54	0.83	1.29	0.28	ไม่แตกต่าง
	2000-5000 หยวน	2.69	0.86			
	5000-10000 หยวน	2.29	0.71			
	มากกว่า 10000 หยวน	2.57	1.27			
3. กรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน	ต่ำกว่า 2000 หยวน	2.64	0.87	1.62	0.19	ไม่แตกต่าง
	2000-5000 หยวน	2.95	1.00			
	5000-10000 หยวน	2.54	0.92			
	มากกว่า 10000 หยวน	2.57	1.40			

(ต่อ)

พฤติกรรมการวางแผนทาง การเงิน	รายได้	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
4. รูปแบบวางแผนทางการเงิน	ต่ำกว่า 2000 หยวน	2.67	0.88	0.70	0.55	ไม่แตกต่าง
	2000-5000 หยวน	2.87	0.95			
	5000-10000 หยวน	2.61	0.79			
	มากกว่า 10000 หยวน	2.71	1.25			
5. ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผน ทางการเงิน	ต่ำกว่า 2000 หยวน	2.52	0.87	1.30	0.27	ไม่แตกต่าง
	2000-5000 หยวน	2.77	0.90			
	5000-10000 หยวน	2.39	0.79			
	มากกว่า 10000 หยวน	2.71	1.25			
รวม	ต่ำกว่า 2000 หยวน	2.61	0.87	1.17	0.34	ไม่แตกต่าง
	2000-5000 หยวน	2.83	0.92			
	5000-10000 หยวน	2.47	0.82			
	มากกว่า 10000 หยวน	2.63	1.29			

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มีอิทธิพลมากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มีอิทธิพลไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า รายได้ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง ด้านเป้าหมาย ด้านระยะเวลา ด้านรูปแบบและด้านผู้ที่มีอิทธิพล

4.5.7 สมมติฐานข้อที่ 1.7 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาทำงานกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาทำงานที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ตารางที่ 4.23 : อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน จำแนกตามระยะเวลาทำงาน

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	ระยะเวลาทำงาน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ช่องทางการวางแผนทางการเงิน	ต่ำกว่า 3 ปี	2.68	0.90	0.48	0.70	ไม่แตกต่าง
	3-6 ปี	2.74	0.86			
	6-9 ปี	2.86	1.22			
	มากกว่า 9 ปี	2.94	1.18			
2. เป้าหมายวางแผนทางการเงิน	ต่ำกว่า 3 ปี	2.52	0.81	0.94	0.42	ไม่แตกต่าง
	3-6 ปี	2.56	0.85			
	6-9 ปี	2.57	0.79			
	มากกว่า 9 ปี	2.88	1.31			
3. ระยะเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน	ต่ำกว่า 3 ปี	2.62	0.86	2.01	0.11	ไม่แตกต่าง
	3-6 ปี	2.89	1.05			
	6-9 ปี	2.86	1.07			
	มากกว่า 9 ปี	3.06	1.29			

(ต่อ)

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน	ระยะเวลา ทำงาน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
4. รูปแบบวางแผนทางการเงิน	ต่ำกว่า 3 ปี	2.65	0.87	2.03	0.11	ไม่แตกต่าง
	3-6 ปี	2.89	0.85			
	6-9 ปี	2.71	0.76			
	มากกว่า 9 ปี	3.13	1.20			
5. ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน	ต่ำกว่า 3 ปี	2.51	0.85	2.79	0.04	แตกต่าง
	3-6 ปี	2.74	0.90			
	6-9 ปี	2.29	0.49			
	มากกว่า 9 ปี	3.06	1.29			
รวม	ต่ำกว่า 3 ปี	2.60	0.86	1.65	0.28	ไม่แตกต่าง
	3-6 ปี	2.76	0.90			
	6-9 ปี	2.66	0.87			
	มากกว่า 9 ปี	3.01	1.25			

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านผู้ที่มีอิทธิพลน้อยกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพราะฉะนั้น ค่า Sig. ด้านผู้ที่มีอิทธิพลมีนัยสำคัญ แสดงว่า ระยะเวลาทำงานมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านผู้ที่มีอิทธิพล ปรากฏดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 : ตารางแสดงผลการวิเคราะห์รายคู่ ด้านผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน จำแนกตามระยะเวลาทำงาน

ระยะเวลาทำงาน	\bar{X}	ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน			
		ต่ำกว่า 3 ปี	3-6 ปี	6-9 ปี	มากกว่า 9 ปี
		(2.50)	(2.74)	(2.29)	(3.06)
ต่ำกว่า 3 ปี	2.50	-	-	-	-
3-6 ปี	2.74	-	-	-	-
6-9 ปี	2.29	-	-	-	-
มากกว่า 9 ปี	3.06	0.56*	-	0.78*	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในรายคู่ด้วยค่า LSD พบว่า มีความแตกต่างกัน 2 คู่ คือ 1) ระยะเวลาทำงานมากกว่า 9 ปี กับ ระยะเวลาทำงานต่ำกว่า 3 ปี 2) ระยะเวลาทำงานมากกว่า 9 ปี กับ ระยะเวลาทำงาน 6-9 ปี โดยชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนที่มีระยะเวลาทำงานมากกว่า 9 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงินมากที่สุด

4.5.8 สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้การวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่สัมพันธ์กัน

ผู้วิจัยจะใช้สถิติ Pearson's Correlation Coefficient (r) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19 ดังแสดงในตารางที่ 4.25

Pearson's Correlation	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ความรู้การวางแผนการเงิน	ภาวะทางเศรษฐกิจ	การเมืองในประเทศ	กฎหมายในประเทศ	สิทธิประโยชน์ทางภาษี	ช่องทาง	เป้าหมาย	กรอบเวลา	รูปแบบ	ผู้ที่มีอิทธิพล
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	1										
ความรู้การวางแผนการเงิน	0.68***	1									
ภาวะทางเศรษฐกิจ	0.47***	0.59***	1								
การเมืองในประเทศ	0.62***	0.63***	0.59***	1							
กฎหมายในประเทศ	0.60***	0.59***	0.54***	0.79***	1						
สิทธิประโยชน์ทางภาษี	0.55***	0.60***	0.49***	0.72***	0.75***	1					
ช่องทาง	0.50***	0.53***	0.34***	0.50***	0.51***	0.58***	1				
เป้าหมาย	0.48***	0.55***	0.39***	0.55***	0.56***	0.63***	0.76***	1			
กรอบเวลา	0.48***	0.53***	0.34***	0.52***	0.51***	0.58***	0.76***	0.83***	1		
รูปแบบ	0.50***	0.56***	0.37***	0.55***	0.53***	0.59***	0.74***	0.80***	0.86***	1	
ผู้ที่มีอิทธิพล	0.43***	0.47***	0.38***	0.49***	0.53***	0.53***	0.71***	0.64***	0.68***	0.68***	1

ตารางที่ 4.25 : ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน

*** ระดับนัยสำคัญ 0.001

ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน

9) ระยะเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กับ การรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้การวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมืองในประเทศ กฎหมายในประเทศ สิทธิประโยชน์ทางภาษี ช่องทางจัดทำการวางแผนทางการเงิน เป้าหมายวางแผนทางการเงิน รูปแบบวางแผนทางการเงิน และผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน

10) รูปแบบวางแผนทางการเงิน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กับ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้การวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมืองในประเทศ กฎหมายในประเทศ สิทธิประโยชน์ทางภาษี ช่องทางจัดทำการวางแผนทางการเงิน เป้าหมายวางแผนทางการเงิน ระยะเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน และผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน

11) ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กับ การรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้การวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมืองในประเทศ กฎหมายในประเทศ สิทธิประโยชน์ทางภาษี ช่องทางจัดทำการวางแผนทางการเงิน เป้าหมายวางแผนทางการเงิน ระยะเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน และรูปแบบวางแผนทางการเงิน

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทสรุปการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19” มีบทสรุปดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลสรุป ดังนี้

5.1.1 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

1) ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของตัวอย่าง

ชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวน มีส่วนใหญ่มากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68.8 มีส่วนใหญ่มากอยู่ในช่วงอายุ 16-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 87.3 มีส่วนใหญ่มากเป็นสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 92.1 มีส่วนใหญ่มากเป็นอาชีพอื่น ๆ รวมถึง อนุบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการ คนงาน และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 84.7 มีส่วนใหญ่มากเป็นระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 92.8 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2000 หยวน คิดเป็นร้อยละ 82.3 มีส่วนใหญ่มากเป็นระยะเวลาในการทำงานต่ำกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.0

2) ผลการวิเคราะห์ความรู้การวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวน

ชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวน มีความคิดเห็นต่อความรู้การวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ได้แก่ ความรู้ด้านการวางแผนทางการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 สิทธิประโยชน์ทางภาษี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 การเมืองในประเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 กฎหมายในประเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 และภาวะทางเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 ตามลำดับ

3) ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวน

ชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 ได้แก่ ช่องทางการวางแผนทางการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 รูปแบบวางแผนทางการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ระยะเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 และเป้าหมายวางแผนทางการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 ตามลำดับ

5.1.2 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

5.1.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน

1) ผู้วิจัยจะใช้สถิติ Independent sample t-test เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. มากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า ความแปรปรวนของเพศชายกับเพศหญิงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพศชายกับเพศหญิงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง ด้านเป้าหมาย ด้านกรอบเวลา ด้านรูปแบบ และด้านผู้ที่มีอิทธิพล

2) ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย กรอบเวลา และรูปแบบมากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย กรอบเวลา และรูปแบบไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า อายุไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง ด้านเป้าหมาย ด้านกรอบเวลา และด้านรูปแบบ

แต่ค่า Sig. ด้านผู้ที่มีอิทธิพลน้อยกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพราะฉะนั้น ค่า Sig. ด้านผู้ที่มีอิทธิพลมีนัยสำคัญ แสดงว่า อายุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านผู้ที่มีอิทธิพล

3) ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย กรอบเวลา รูปแบบและผู้ที่มีอิทธิพลมากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย กรอบเวลา รูปแบบและผู้ที่มีอิทธิพลไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า สถานภาพไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง ด้านเป้าหมาย ด้านกรอบเวลา ด้านรูปแบบและด้านผู้ที่มีอิทธิพล

4) ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย กรอบเวลา รูปแบบและผู้ที่มีอิทธิพลมากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย กรอบเวลา รูปแบบและผู้ที่มีอิทธิพลไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า อาชีพไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง ด้านเป้าหมาย ด้านกรอบเวลา ด้านรูปแบบและด้านผู้ที่มีอิทธิพล

5) ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ในสถิติทดสอบหาความแตกต่างค่า F ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มียุทธศาสตร์น้อยกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพราะฉะนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มียุทธศาสตร์มีนัยสำคัญ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มียุทธศาสตร์ เพราะว่าตัวอย่างของระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโทเพียงคนเดียวเท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจะไม่อภิปราย

6) ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มียุทธศาสตร์มากกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ค่า Sig. ด้านช่องทาง เป้าหมาย ระยะเวลา รูปแบบและผู้ที่มียุทธศาสตร์ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า รายได้ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านช่องทาง ด้านเป้าหมาย ด้านระยะเวลา ด้านรูปแบบและด้านผู้ที่มียุทธศาสตร์

7) ผู้วิจัยจะใช้สถิติ ANOVA เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาทำงานที่มีต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

ในสถิติทดสอบหาความแตกต่างค่า F ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Sig. ด้านผู้ที่มียุทธศาสตร์น้อยกว่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพราะฉะนั้น ค่า Sig. ด้านผู้ที่มียุทธศาสตร์มีนัยสำคัญ แสดงว่า ระยะเวลาทำงานมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินด้านผู้ที่มียุทธศาสตร์

5.1.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้การวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่สัมพันธ์กัน

ผู้วิจัยจะใช้สถิติ Pearson's Correlation Coefficient (r) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

เพราะว่า ระดับความเชื่อมั่น (การทดสอบสองครั้ง) น้อยกว่า 0.001 ดังนั้น ความสัมพันธ์จะมีนัยสำคัญ เพราะฉะนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ได้แก่

1) การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กับ ความรู้การวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมืองในประเทศ กฎหมายในประเทศ สิทธิประโยชน์ทางภาษี ช่องทางจัดทำวางแผนทางการเงิน เป้าหมายวางแผนทางการเงิน ระยะเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน รูปแบบวางแผนทางการเงิน และผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการวางแผนทางการเงิน

2) ความรู้การวางแผนทางการเงิน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กับ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมืองในประเทศ กฎหมายในประเทศ สิทธิประโยชน์ทางภาษี ช่องทางจัดทำวางแผนทางการเงิน เป้าหมายวางแผนทางการเงิน ระยะเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน รูปแบบวางแผนทางการเงิน และผู้ที่มียุทธศาสตร์ในการวางแผนทางการเงิน

11) ผู้ที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงิน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กับ การรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้การวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมืองในประเทศ กฎหมายในประเทศ สิทธิประโยชน์ทางภาษี ช่องทางจัดทำกรวางแผนทางการเงิน เป้าหมายวางแผนทางการเงิน กรอบเวลาที่กำหนดการวางแผนทางการเงิน และรูปแบบวางแผนทางการเงิน

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19 ผู้วิจัยพบประเด็นที่ควรอภิปราย ดังนี้

5.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน แต่ในปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาและระยะเวลาการทำงาน มันมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ความเข้าใจของผู้คนเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินก็แตกต่างกันเช่นกัน ระดับการศึกษาที่สูง การวางแผนการเงินก็จะยิ่งดีขึ้น ซึ่งจากที่กล่าวมานั้นสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538, หน้า 41) กล่าวว่า การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทักษะและพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดีเพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและเข้าใจ สารได้ดีแต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ในขณะที่คนมีการศึกษาต่ำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อ สิ่งพิมพ์วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ มากกว่าประเภทอื่น เงินออมของผู้คนแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระยะเวลาการทำงาน ยิ่งระยะเวลาการทำงานนานเท่าไร คุณก็ยิ่งมีความสามารถในการวางแผนทางการเงินให้สมบูรณ์

5.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้การวางแผนทางการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวน ไม่สัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้การวางแผนทางการเงินมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน เมื่อระดับความเชื่อมั่น (การทดสอบสองครั้ง) น้อยกว่า 0.001 ซึ่งจากที่กล่าวมานั้นสอดคล้องกับแนวคิดของ อรุณินุสิทธิ (2557, น. 42) กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์และทางการเงิน ประกอบด้วย ความรู้ด้านดอกเบี้ย ความรู้ด้านเงินเฟ้อ และความรู้ด้านความเสี่ยง ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเงิน และ Ma Qianyun (2019) กล่าวว่า ความรู้ทางการเงิน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจพฤติกรรมการเงินของครอบครัว มันมีผลกระทบที่สำคัญในการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเชิงระบบ จัดสรรทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างเสถียรภาพให้กับตลาดการเงิน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะการวิจัย ดังนี้

1) จากผลงานวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่สูง คุณก็มีความรู้ยิ่งมากขึ้น และขอบฟ้าของคุณจะกว้างขึ้น คุณจะรู้วิธีวางแผนจัดการทรัพย์สินของคุณเองอย่างสมเหตุสมผล และรู้ว่าจัดการกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องอย่างไร เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยแนะว่า ชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนควรปรับปรุงระดับการศึกษา อ่านหนังสือและข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน

2) จากผลงานวิจัยพบว่า อายุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านผู้ที่มีอิทธิพล สำหรับคนหนุ่มสาว แม้ว่าพวกเขาจะมีรายได้น้อยในช่วงเริ่มต้นของการทำงาน แต่ก็มีความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงได้ค่อนข้างสูง อายุที่น้อย มีโอกาสมากมายและสามารถสร้างรายได้ใหม่ได้อย่างรวดเร็ว แต่ในวัยกลางคนหลังจากมีครอบครัวและลูกแล้ว รายได้จะผันผวนอย่างมากและการยอมรับความเสี่ยงจากความล้มเหลวในการลงทุนอยู่ในระดับต่ำ เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยแนะว่า คุณสามารถก้าวร้าวเล็กน้อยในการวางแผนทางการเงินในวัยหนุ่มสาวของคุณ และในวัยกลางคนและวัยชรา การวางแผนทางการเงินของคุณควรมีความมั่นคงและมั่นคงมากขึ้น นอกจากนี้ หากเป้าหมายของการจัดการทางการเงินเป็นระยะยาวและจำเป็น เช่น ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของบุตรหลาน ค่ารักษาพยาบาลของครอบครัว การซื้อบ้าน เป็นต้น การลงทุนควรอยู่บนพื้นฐานของความเสี่ยงปานกลางและต่ำ

3) จากผลงานวิจัยพบว่า ความรู้การวางแผนการเงินมีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยแนะว่า ชาวจีนในมณฑลกานซูและเสฉวนต้องประเมินระดับความรู้ทางการเงินอย่างเป็นกลาง และเสริมสร้างการเรียนรู้ความรู้ทางการเงิน การศึกษาทางการเงินที่จัดทำโดยรัฐบาลไม่ควรมุ่งเน้นไปที่การศึกษาความรู้ทางวิชาชีพอย่างลุ่มลึก ลุ่มห้ำ แต่รวมถึงการศึกษาด้านจิตวิทยาการเงินด้วยเพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ ดีกว่าและนำไปใช้ได้ และลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรมีแบบสอบถามกระดาษซึ่งทำให้ข้อมูลมีการกระจายความเสี่ยง เนื่องจาก Covid-19 ผู้วิจัยไม่สามารถกลับไปยังประเทศจีนเพื่อรวบรวมข้อมูลได้

2) ควรเพิ่มขอบเขตของประชากรที่สัมภาษณ์ สามารถศึกษาพฤติกรรมการวางแผนการเงินของผู้เกษียณอายุ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ข่าว

Qiu Lifang (Jan. 17, 2020), *Chinese mainland population exceeded 1.4 billion*, Xinhua Net.

From http://www.xinhuanet.com//2020-01/17/c_1125474664.htm

Ai Jingwei (June 16, 2012), *China's demographic transition*, China Business News.

From <https://web.archive.org/web/20130523223528/http://www.yicai.com/news/2012/06/1820377.html>

Qian Qingni (March 20, 2020), *During the COVID-19, has your financial investment behavior changed?* Economic

Daily. From http://www.ce.cn/xwzx/gnsz/gdxw/202003/20/t20200320_34533761.shtml

Li Yimeng (2020), *Either "Spend-More-Than-Earn " or "Moonlight Clan", where did the young people spend their*

money? Xinhua Net. From http://www.xinhuanet.com/fortune/2020-01/13/c_1125453337.htm

Yang Bin (2019), *In 2019, 17.8% of consumers nationwide are willing to be "Moonlight Clan"*, Chengdu Economic

Daily. From <https://finance.sina.com.cn/china/2019-08-02/doc-ihytcerm8073525.shtml>

เว็บไซต์

<https://baike.baidu.com/item/%E9%80%80%E4%BC%91>

<https://baike.baidu.com/item/%E8%B4%A2%E5%8A%A1%E8%AE%A1%E5%88%92>

<https://wiki.mbalib.com/wiki/%E5%82%A8%E8%93%84>

<https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%82%A8%E8%93%84>

งานวิจัย

ธีรพัฒน์ มีอำพล (2558) *ความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ*

กรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร. (งานวิจัย). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะ

พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

เสาวนีย์ บุญเฉลิม (2555) *การวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุสำหรับข้าราชการสังกัดสำนักงาน*

อาชีวศึกษาจังหวัดลำปาง. (งานวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, คณะบริหารธุรกิจ

กิจดิพร สิทธิพันธุ์ (2553) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร.

(งานวิจัย). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ธิดารัตน์ อติชาตนันท์ และ แพรวพรรณ มังคลา (2554) *การวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของพนักงาน*

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. (งานวิจัย). มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะวิทยาการจัดการ

ชานีเยส๋ ช่างวัฒนกุล (2560) *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล.* (งานวิจัย).

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ปกภณ จันทศาสตร์ (2559) *ปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ปัจจัยด้านลักษณะงาน และแรงจูงใจที่มีผลต่อความผูกพัน
กับองค์กร ของพนักงานเอกชนระดับปฏิบัติการ ในเขตลาดพร้าว-จตุจักร.* (งานวิจัย). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

กรณิกา วาระวิชนี (2560) *ความรู้ทางการเงินและความอยู่ดีมีสุขทางการเงินของพนักงานในสถาบันการเงิน
กรณีศึกษาจาก พนักงานธนาคารไทยพาณิชย์.* (งานวิจัย). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, สาขาวิชาการเงิน

สิ่งพิมพ์และนิตยสาร

Ma Qianyun (2019), *Research on the relationship between residents' self-esteem, financial literacy and financial
behavior*, Beijing Foreign Studies University

Li Yiping (2010), *Research on Personal Financial Management of Ordinary Urban Residents in China*,
Southwestern University of Finance and Economics

Hu Zhen & Su Rile (Oct. 2019), *Summary of Research on Consumer Financial Literacy*, Shaanxi

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

新冠肺炎疫情期间，关于甘肃、四川省国人财务规划行为的个人因素和财务规划知识调查问卷
แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่มีต่อพฤติกรรมวางแผน
ทางการเงินของชาวจีนในมณฑลกานซู่และเสฉวน ในช่วงการระบาด COVID-19

第一部分：受访者的个人信息

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ① 性别 เพศ 男 ชาย 女 หญิง
- ② 年龄 อายุ 16-25 岁 (16-25 ปี) 26-35 岁 (26-35 ปี)
 36-45 岁 (36-45 ปี) 45-59 岁 (45-59 ปี)
- ③ 状态 สถานภาพ 单身 โสด 同居 อยู่ร่วมกัน 已婚 แต่งงาน
 离异 หย่าร้าง 丧偶 เป็นหม้าย
- ④ 职业 อาชีพ 公务员 ข้าราชการ
 贸易/个人业务/自由职业 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ
 国营企业员工 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 私营企业员工 พนักงานบริษัทเอกชน
 其他，请注明อื่น ๆ โปรดระบุ _____
- ⑤ 教育水平 ระดับการศึกษา 初中 มัธยมศึกษาตอนต้น 高中 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 专科 วิทยาลัย 本科 ปริญญาตรี
 硕士/研究生 ปริญญาโท 硕士/研究生以上 สูงกว่าปริญญาโท
- ⑥ 月薪 รายได้ต่อเดือน 低于 2000 元 (ต่ำกว่า 2000 หยวน) 2000-5000 元 (2000-5000 หยวน)
 5000-10000 元 (5000-10000 หยวน) 10000 元以上 (มากกว่า 10000 หยวน)
- ⑦ 工龄 ระยะเวลาในการทำงานในองค์กร 低于 3 年 (ต่ำกว่า 3 ปี) 3-6 年 (3-6 ปี)
 6-9 年 (6-9 ปี) 9 年以上 (มากกว่า 9 ปี)

第二部分：甘肃省和四川省劳动年龄人口财务规划知识调查表

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้การวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในมณฑลกานซูและเสฉวน

财务规划知识 ความรู้ด้านการวางแผนทางการเงิน	非常符合 มากที่สุด	符合 มาก	一般 ปานกลาง	不符合 น้อย	非常不符合 น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. 您有对新闻资讯的感知。 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของท่าน					
2. 您需要有关财务规划的知识。 ท่านจำเป็นต้องมีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงิน					
3. 您认为经济状况对财务规划知识有影响。 ท่านคิดว่าภาวะทางเศรษฐกิจมีผลต่อความรู้การวางแผนทางการเงิน					
4. 国内政治使得您具有财务规划知识。 การเมืองภายในประเทศทำให้ท่านต้องมีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงิน					
5. 法律使得您具有财务规划知识。 กฎหมายทำให้ท่านต้องมีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน					
6. 税收优惠使得您具有财务规划知识。 สิทธิประโยชน์ทางภาษีทำให้ท่านต้องมีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน					

第三部分：甘肃省和四川省劳动年龄人口财务规划行为信息调查表

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในมณฑลกานซูและเสฉวน

财务规划行为 พฤติกรรมกรวางแผนทางการเงิน	非常符合 มากที่สุด (5)	符合 มาก (4)	一般 ปานกลาง (3)	不符合 น้อย (2)	非常不符合 น้อยที่สุด (1)
1. 您有财务规划的渠道。 ท่านมีช่องทางในการวางแผนทางการเงิน					
2. 您有财务规划的目标。 ท่านมีเป้าหมายในการวางแผนทางการเงิน					
3. 您有明确的财务规划时间表。 ท่านมีกรอบเวลาที่ชัดเจนในการวางแผนทางการเงิน					
4. 您有财务规划的模式。 ท่านมีรูปแบบในการวางแผนทางการเงิน					
5. 您有能影响您，促使您财务规划的人。 มีผู้ที่มีอิทธิพลกระตุ้นให้ท่านต้องการวางแผนทางการเงิน					

ภาคผนวก ข
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	Haoming Wang
วันเดือนปีเกิด	4 พฤษภาคม ค.ศ. 1995
ที่อยู่	DPU 8 ถนนประชาชื่น แขวง ทูงสองห้อง เขต หลักสี่ กรุงเทพมหานคร
เบอร์มือถือ	0806240943
LINE	niu_jilawee
E-mail	newjilawee@gmail.com
คณะและสาขาวิชาการระดับปริญญาตรี	China-ASEAN International College (CAIC) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา การเงินและการบัญชี
คณะและสาขาวิชาการระดับปริญญาโท	วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี (CIBA) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการเงินยุคดิจิทัล